

[* si@schillerinstitut.dk *](mailto:si@schillerinstitut.dk) www.schillerinstitut.dk *

Helga Zepp-LaRouche:

Erklæring om den strategiske situation: 'Vi er alle grækere!'

– Kun med den Nye Silkevej har Europa en fremtid

28. juni 2015:

Kære borger,

Det er ikke Grækenland, der er slået fejl, men derimod Merkel, Schäuble, EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank og IMF. Hvorfor skulle den græske regering holde fast på en nedskæringspolitik, som EU har krævet, en politik, der allerede har reduceret den græske økonomi med en tredjedel, sænket fødselsraten, fået dødsraten til at stige, og ungdomsarbejdsløsheden til at stige med 65 %? En politik, som selv IMF har erkendt var fuldstændig inkompetent, og som af FN er blevet fordømt som en krænkelse af menneskerettighederne? Premierminister Tsipras' beslutning om ikke at kapitulere over for de skræk-og-rædsel-metoder, der kommer fra Eurogruppens Shylocks, er ikke blot korrekt, men tilbyder også hele Europa en chance for at bryde med kasino-økonomiens vanvid, der tilgodeser bankernes og spekulanternes interesser – under forudsætning af, at der findes tilstrækkeligt med kræfter i Tyskland og andre stater, der har modet til at mobilisere den nødvendige moralske og intellektuelle styrke.

Hvis der nu udbryder panik på finansmarkederne, og det kommer til et sammenbrud i den europæiske økonomi, så er dette ikke Grækenlands skyld, men resultatet af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finansielle system er håbløst bankerot. I stedet for at bruge den truende nedsmeltning af Lehman Brothers og AIG i 2008 som en anledning til atter at indføre regulering af banksystemet

og forbyde tøjlesløs spekulation, fandt der en kæmpe-mæssig omfordeling sted, hvorved privat spillegæld blev forvandlet til statsgæld, og skatteborgerne måtte betale regningen for »bankredningspakker«, hvor for Grækenlands vedkommende kun 3 % blev i landet og resten strømmede tilbage til de europæiske banker og gjorde det muligt for spekulanterne at fortsætte deres sanseløse dans omkring guldkalven. Kendsgerningen er, at de transatlantiske banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, i dag gennemsnitligt er 40 % større end i 2008, og den totale sum af udestående derivatkontrakter beløber sig til noget i retning af to billion dollar. Og de kunne netop ved en »græxit« forsvinde op i den blå luft gennem et ukontrolleret krak.

Netop i rette tide for krisens eksplosion meddelte Den internationale Betalingsbank (BIS) i sin årsberetning, at verden ikke har noget forsvar over for den næste finanskrisse, fordi centralbankerne allerede har fyret al deres ammunition af. De har udmanøvreret sig selv, fordi de med deres gentagne rentesænkninger har skabt alle forudsætningerne for det næste krak. Sandelig: »The game isch over, Herr Schäuble, men ikke for Grækenland, men derimod for jeres fejlslagne politik!«

Netop derfor er den græske regerings krav om en gældskonference – ikke for Grækenland, men for hele Europa – absolut rigtig. Med en kraftig nedskrivning af gælden i forbindelse med indførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven på begge sider Atlanten må kasino-

økonomen bringes til ophør. I stedet må et kreditsystem, f.eks. i form af den rolle, som Kreditanstalt für Wiederaufbau (Kreditanstalt for genopbygning) spillede for det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig, etableres, så realøkonomien atter kan blive finansieret. Uden en sådan grundlæggende reorganisering af finanssystemet – dvs. med yderligere »ad nauseam« (’til grænsen af kvalme’) »bailouts« (statslige redningspakker) eller »bailins« (ekspropriering af bankindeståender) (hr. Dijsselbloems Cypren-model) – vil det nok gå hårdere ud over hver eneste, europæiske og amerikanske borgers opsparinger, end det, som den græske befolkning i dag oplever.

At vise solidaritet med Grækenland er det bedste, du kan gøre for dig selv og din egen fremtid!

Der er en meget reel og umiddelbart tilgængelig løsning på denne krise: Den »Win-win«-strategi, som Kina har tilbudt, dvs. samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, den såkaldte »Et bælte, en vej«-politik, som den kinesiske præsident Xi Jinping, under APEC-topmødet i Beijing i oktober sidste år, inviterede præsident Obama og andre vigtige nationer til at deltage i, og som tilbyder et reelt perspektiv om at overvinde geopolitikkens onde.

I Vesten er Kinas Nye Silkevejspolitik i to år så godt som blevet ignoreret; først nu begynder den erkendelse med nogen forsinkelse at dæmre, at denne genoplivelse af den gamle Silkevej har udviklet en utroligt imponerende dynamik. Den repræsenterer en dynamik, som man kun kan betegne som »En storslået plan under udførelse«. Sammen med AIIB og BRIKS-staternes nye finansinstitutioner har et parallelt økonomisk system og finanssystem udviklet sig, der er baseret på nøjagtig de samme, økonomiteoretiske principper, som Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Bismarcks amerikanske system, så vel som også efterkrigstidens tyske, økonomiske mirakel.

EU/Kina-topmødet, der finder sted den 29. juni, kunne blive begyndelsen til et sådant samarbejde. Kina har allerede kundgjort sin interesse i storslåede investeringer i europæiske infrastrukturprojekter, og Jean-Claude Junckers annoncerede €315-mia. store investeringsplan fra European Fund for Strategic Investments (EFSI) mangler hidtil investorer, der vil yde kreditlinjer til det nævnte beløb. I forberedelsen til topmødet kundgjorde Kina sin store interesse i at samarbejde med disse fonde om virkeliggørelsen af den Nye Silkevej.

Hermed rykker virkeliggørelsen af Schiller Instituttets program fra 2012, om forlængelsen af den Nye Silkevej til Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent, frem i umiddelbar rækkevidde.

Så kan Grækenland, sammen med Balkanlandene, Italien, Spanien og Portugal, meget hurtigt opleve den samme, økonomiske udvikling, som det kinesiske, økonomiske mirakel har udvist i løbet af de sidste 30 år.

Den græske ministerpræsident Tsipras har under sine seneste besøg i Rusland og Kina allerede ført omfattende drøftelser om, hvordan Grækenland, der har lange historiske og dybe kulturelle bånd til begge nationer, kan samarbejde med den Nye Silkevej og BRIKS-staterne og blive knyttet til den nye dynamik. Europa bør gribe chan-

cen og tage imod Grækenlands tilbud om at blive en bro mellem Europa og BRIKS.

Skulle EU alligevel besvare det storslåede, kinesiske tilbud med forsøget på at underminere de nye, kinesiske institutioner gennem de gamle, neoliberale, monetaristiske og således fejlslagne koncepter, eller gennem Commander of the British Empire, Hans Joachim Schellnhubsers satanistiske klimasvindel, som det netop er sket med det nye encyklika fra Pave Frans, så går denne – efter al sandsynlighed sidste – chance for at bevare verden fra afgrunden, tabt.

Tyskland kan forhindre verdenskrig

Det land, der aktivt kan gøre noget for at overvinde den akutte krigsfare, er Tyskland. Hvis Tyskland erklærer, at sanktioner over for Rusland er afsluttet, så vil alle større stater i Europa gøre det samme. En sådan beslutning til overvindelse af kontinentaleuropas konfrontation med Rusland ville omgående forbedre den strategiske situation og styrke de kræfter i USA, der ønsker at bringe dette land tilbage til sit forfatningsmæssige grundlag.

Argumentet om, at Tyskland ikke kan gøre dette, fordi det er et besat land, er vanvittigt. Når valget består i, om vi vil udslettes som målskive i en termonuklear verdenskrig – og det er netop, hvad der truer, hvis vi ikke sætter os imod den geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina –, eller vi vil gennemtrumfe vores interesse i at overleve, skulle det være muligt at fremskaffe den politiske vilje til denne anden valgmulighed.

Og hvis fru Merkel og hr. Schäuble ikke kan bringes til at indse dette, så må der findes presserende nødvendige midler og veje til at erstatte dem med personer, der mener det alvorligt med det tyske folks almene vel.

Løsningen på denne eksistentielle krise, der kan føre til den menneskelige arts udslettelse i en atomkrig, ligger i overvindelsen af geopolitik, der allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede. Helmut Schmidt har ret, når han siger, at årsagen til Ukraine-krisen skal findes i den politik, som EU har ført siden Maastrichttraktatens vedtagelse, og som netop begyndte med EU's (og NATO's) udvidelse mod øst, helt op til Ruslands grænser. Ikke blot euroen, men også EU-imperiet er et fejlslagent eksperiment, som vi så hurtigt som muligt må gøre en ende på. Som et fædrelandenes Europa, der igennem den fælles mission med samarbejde om den Nye Silkevej er forenet i udviklingen af verden, er vi sammen meget stærkere, end det nogen sinde var tilfældet med Maastricht-EU.

Vi bør tage imod Xi Jinpings tilbud om at lade samarbejdet om den Nye Silkevej blive til en win-win-strategi for alle verdens nationer.

Vi behøver et helt nyt paradigme for et tankesæt, der er rettet mod menneskehedens fælles interesser. Udfaldet af den aktuelle krise er absolut åbent, og den gode nyhed er, at der findes en klar løsning. Om vi griber denne chance, afhænger af os alle.

I kan alle, hver eneste af jer, bidrage hertil med noget!